

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
CAPITOLUL I | GĂSESC ASCULTARE
RUGĂCIUNILE CREDINȚEI
UN TATĂ CARE SE ROAGĂ (III)**

[Continuare din numărul trecut]

Când ... a fost deschisă o capelă, prima din acel ținut, Narowal, chiar pe pământul care cândva i-a aparținut lui Paulus, tot atunci a avut loc în ea o plăcută sărbătoare de botez : era cel mai tânăr fiu al celui adormit, care se convertise și era primit acum, împreună cu soția lui, în părtășia celor credincioși ...

O PRESIMȚIRE DE MOARTE

Președintele asasinat al Statelor Unite, Abraham Lincoln, a fost însoțit mulți ani de o presimțire a morții sale.

Ea l-a cuprins din nou cu câteva ore înainte de moartea sa. Ministrul justiției de atunci, Staunton, i-a povestit toată istoria lui Charles Dickens și astfel ea a devenit cunoscută mai târziu.

Președintele a ținut un consiliu de cabinet. La despărțire, Staunton a făcut o remarcă față de însoțitorul său :

„Dacă toate ședințele ar decurge ca aceasta, atunci războiul s-ar termina curând. În sfârșit, de data aceasta președintele n-a mai stat pe o jumătate de

duzină de scaune, s-a ocupat de afaceri și astfel treaba a mers repede.”

Însoțitorul a zis : „Dar este prea târziu. Nu știți ce s-a întâmplat.” „Nu.”

„Când am pășit în sală, l-am găsit pe președinte cu capul sprijinit. Nu arăta ca de obicei. În cele din urmă a ridicat capul, ne-a privit și a zis :

„Peste câteva ore veți primi o veste ciudată.” „Ați primit vești proaste ?”

„Nu, n-am primit. Însă doar în câteva ore veți primi o veste ciudată.”

Ne întrebam toți ce să însemne aceasta. Ne-a răspuns Abraham Lincoln :

„Am avut un vis. L-am visat în noaptea dinainte de Bulls Run.

L-am avut mai apoi încă o dată, iar noaptea trecută l-am avut din nou.” „Ce fel de vis a fost acesta ?”

„Eram singur și mă aflam într-o barcă. Râul curgea foarte repede, iar eu vâsleam, vâsleam, vâsleam.”

În clipa aceea s-au auzit bătăi în ușă. Lincoln a intervenit :

„Dar, domnii mei, să lăsăm visele mele și să trecem la afacerile noastre.”

Cinci minute mai târziu Lincoln era asasinat ... [Continuarea în numărul următor.

Preluare din cartea : „**Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ?** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VA AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ANUL XII, NR. 536 / 15 FEBRUARIE 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane.
- Mică enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte, expresii
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuiți ?
- O presimțire

**„Iată, Dumnezeuul acesta
este Dumnezeuul nostru în
veci de veci ; El va fi
călăuza noastră până la
moarte”.
[PSALMUL 48 : 14]**

Editorial. *Timp și veșnicie* (II) !

„Pentru că trec repede și noi zburăm” (Psalmul 90 : 10)

Și pentru tine a venit Unul, care Și-a dat totul ca să te salveze ; și pentru tine Și-a vărsat Unul sângele în cea mai adâncă suferință : pentru că El a dorit să te salveze, Isus a mers la moarte de cruce și El a așteptat ca tu să vii la picioarele Lui, pentru a-I mulțumi.

El a așteptat mult să vii ; zi de zi, an de an, dar tu nu te-ai gândit la aceasta. Tu ți-ai lăsat marele Salvator și Îndurător să aștepte - până astăzi - cât să te aștepte ?

Timpul trece, timpul în care tu poți să vii la Isus ca să-I mulțumești. Este ca și cum am zbura de aici. Anii se grăbesc - câți n-au zburat deja ?

Ascultă, **Isus întreabă de tine, dacă vii**. El nu este supărat pe tine, n-a devenit nerăbdător. El așteaptă cu dragoste sinceră și-ți spune : vino azi. **Vrei să vii ?**

Vino cu povara și vina și păcatul tău ! Vino la Isus și iată, găsești întinse brațele dragostei Lui.

Căci, oricât de mult ai umblat în atitudinea ta pământească - Isus totuși te iubește cu o nemărginită dragoste sinceră.

Nu-L lăsa să aștepte mai mult, căci timpul trece, zboară - și fiecare zi este timp de har, care nu se mai întoarce. Noi trăim într-un timp trecător ; nimeni nu știe cât va dura.

Când s-a făcut lumină pe pământ (Geneza 1,3-5), au început ziua și noaptea, seara și dimineața. A început timpul trecător, care are un sfârșit. Dumnezeu a hotărât câți ani va dura acest timp trecător.

Înainte de Dumnezeu nu există timp : „Pentru că o mie de ani în ochii Tăi sunt ca ziua de ieri și ca o strajă în noapte”. (Psalmul 90 : 4) [Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

„Dar să nu vă fie ascuns acest lucru, preaiubiților, că înaintea Domnului, o zi este ca o mie de ani și o mie de ani, ca o zi.” (II Petru 3 : 8)

Când acest timp trecător a expirat, atunci toți oamenii vor fi în realitatea veșnică, atunci pentru unii va începe ziua veșnică, iar pentru ceilalți, noaptea veșnică. Pentru unii se va spune :

„Și nu va mai fi noapte și nici nevoie de lampă și nici de lumină de soare, pentru că Domnul Dumnezeu va lumina peste ei !” (Apocalipsa 22 : 5 textual.)

Despre ceilalți se va spune că „le este păstrată negura întinericului pentru eternitate” (Iuda 13 textual.) „Vor fi aruncați în întinericul de afară ; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților”. (Matei 8 : 12)

Dar acum, în timpul trecător, pentru oamenii vii alternează ziua și noaptea, există săptămâni, luni și ani, ore, minute, secunde.

Un minut - destul de lung pentru a-L apuca pe Isus cu pocăință și credință și a câștiga viața veșnică.

O veșnicie - prea scurtă pentru a răscumpăra un minut din timpul harului. Zilele și anii pierduți sunt acuzațiile veșniciei, dacă nu sunt șterse cu sângele lui Isus.

Dar fiecare oră trăită pentru Isus, este fericire pe pământ, un câștig în veșnicie.

Ziua de astăzi, ora de acum : un mare dar de har al lui Dumnezeu, ca omul să-l laude pe Dumnezeul oricărui har, care Își zice „Părintele veșniciei” (Isaia 9 : 6 textual) ... [Continuarea în numărul următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE EDUCAȚIE (II)

• Floarea neîngrijită de mâinile grădinarului, chiar dacă se înalță până la izvorul soarelui, tot sălbatică rămâne. **HAVEZ**

• Educația omului nu se vede în clipele de blândețe ci în clipele de mânie. **TUTU-NAME**, noaptea 34
[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ I Spiridon

• **Spiridon** Rar astăzi ca prenume, **Spiridón** reproduce gr. **Spyridon**, nume probabil necunoscut în epoca clasică (lipsește din izvoare mai vechi) și interpretat ca o formație pe baza subst. **spyris**, **spyridos** „coșuleț (de pâine)”. [Christian Ionescu, *Mică enciclopedie onomastică*, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Otrăvurile lui Mitridate** – Mai mulți regi din Pont (mic regat din Asia Mică) au purtat numele de Mitridate. Acela de care e legată expresia de mai sus e Mitridate al VII-lea și a trăit cam între anii 135-63 î.e.n. Deoarece în perioada domniei lui (123-63), conspirațiile și intrigile la curte se țineau lanț, iar mijlocul cel mai obișnuit de care se slujeau curtenii pentru a se descotorosi de monarhul care îi stingherea era otrava, Mitridate s-a apucat să studieze plantele veninoase și să-și obișnuiască organismul cu tot soiul de otrăvuri, pînă într-atît încît – spun cronicarii – devenise imun. Așadar, se vorbește de **otrăvurile lui Mitridate** pentru a exprima că cineva a gustat toate amărăciunile posibile, ajungînd la un fel de imunizare față de orice alte încercări. Specialiștii folosesc și verbul **a se mitridatiza** = a se imuniza. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 14 FELIX NEFF Apostolul Alpilor

Dar mai presus de toate, căuta ca el să fie mereu în bună legătură cu Dumnezeu. El a scris :

„Bogățiile și cultura își au pericolul lor pentru biserică. Evanghelia e o plantă de deșert și de munte.

Ea degenerază cu prea multă cultură și prea multe îngrășăminte. Ajunge să facă doar frunze bogate, arătoase, însă puțină roadă”.

Într-o scrisoare, vorbind despre rugăciune, a scris :

„Dacă harul lui Dumnezeu nu vine îndată când l-am cerut, noi ne retragem și suntem ispitiți să ne văicărăm.

De obicei, inima noastră fiind departe de El, noi trebuie să facem câțiva pași, ca să ajungem la El.

E ca o pompă care nu prea e folosită și ca să primești apă, trebuie să dai bine de brațul ei.

Două sau trei minute de rugăciune uscată nu sunt de ajuns, ca să adape sufletul. Trebuie să-i acordăm mai mult timp, căci rugăciunea e mai necesară decât somnul, decât apa sau hrana.

Ieri după masă, aflându-mă singur în casă, am început să mă rog.

La sfârșitul unei ore am găsit calea și apoi nu mi-a fost greu să mă țin aproape de Domnul pînă seara. Chiar și azi sunt foarte conștient de Prezența Sa.

Fără rugăciune, viața noastră este o veritabilă moarte.

Calea mântuirii nu e o știință seacă, ci o practică, o trăire a voii lui Dumnezeu.

Peștele, fără apă, moare ; tot așa și sufletul când e scos din elementul lui, care e harul Mântuitorului nostru, moare”.

În mijlocul acelor munteni, el a avut nevoie de multă rugăciune și de multă răbdare. Dar rezultatele n-au întârziat să se arate. Tot mai puțini puteau fi găsiți la jocul de cărți, la dans și la băutură.

Cineva a zis : „Dacă străinul acesta se mai mișcă mult pe aici, vânzătorii de băuturi îmbătătoare trebuie să-și închidă taraba, căci pierd clientela”.

Duhul Domnului trezea mereu, prin Neff, suflete care se pocăiau de păcatele lor și începeau o nouă viață.

După cum, cu cât întinericul e mai mare, cu atât lumina se vede mai bine, tot așa a fost aici cu cei întorși la Dumnezeu.

Schimbarea vieții lor a fost izbitoare. Această schimbare trezea și pe alții.

Neff nu punea preț pe paradă, pe lucrurile exterioare care izbesc ochii, ci pe viața lăuntrică.

El nu a căutat să construiască un locaș de închinăciune impunător, o biserică cu ziduri moarte, ci o biserică vie. [Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... **darul fără plată** al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**